

عنوان مقاله:

تطبیق صحنه شکار آهو، بهرام گور و آزاده در شاهنامه های دوره ایلخانی

محل انتشار:

فصلنامه جلوه هنر، دوره 9، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

زهرا مسعودی امین - استادیار گروه ارتباط تصویری دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

الهه مروج - کارشناس ارشد ارتباط تصویری دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

شاهنامه، حماسه ای منظوم، اثر حکیم ابوالقاسم فردوسی است. این اثر مورد توجه حاکمان ایران در دوره های مختلف بوده و به سفارش برخی از آن ها، نگارگران آن را به تصویر کشیده اند. از دوره پیش از استقرار ایلخانان تا سده ۱۴ م/ ۸ ه.ق، نسخه مصوری از شاهنامه به دست نیامده است و فقط ۲ نسخه از شاهنامه مربوط به سده ۱۳ م/ ۷ ه.ق در دست است که هیچ کدام مصور نیست. پس از این دوران نیز تنها نزدیک به ۱۰ شاهنامه مصور متعلق به ۱۴ م/ ۸ ه.ق (دوره ایلخانی) موجود است که تصویرسازی های موجود در آن ها تامل برانگیز است. در این پژوهش، سه نگاره از سه شاهنامه دوره ایلخانی تحلیل و بررسی شد که به تصویرگری روایت « شکار آهو، بهرام گور و آزاده » که یکی از داستان های مورد توجه تصویرگران در این شاهنامه ها بود. این تحقیق که به روش توصیفی- تحلیلی انجام شد، با بهره گیری از منابع و مستندات موجود، در پی یافتن پاسخ برای این پرسش بود که آیا سه شاهنامه ۱۳۳۱ م/ ۷۳۱ ه.ق، ۱۳۳۳ م/ ۷۳۳ ه.ق و ۱۳۵۲ م/ ۷۵۳ ه.ق در یک کارگاه هنری تولید شده و در تولید آن ها از روش و سبکی خاص پیروی شده است؟ لذا به این منظور، مجموعه ای از افتراق ها و اشتراک های عناصر هنری در این سه نگاره بررسی شد و این نتیجه به دست آمد که در ترکیب بندی، فن و حتی در تاثیرپذیری از اسلوب های مکاتب قبلی؛ از هنر ایران، چین و مغول، تصویرپردازی های مشترک در این آثار وجود دارد که تاییدی بر تولید این آثار مشتبه در کارگاهی مشترک است.

کلمات کلیدی:

نگارگری ایرانی، شاهنامه، مکتب شیراز، مکتب آل اینجو، بهرام گور، آزاده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1371989>

